

الوصول الى علم الاصول محمد تقى هروى (الذريعه 60: 18) است.
المسائل الكلامية في المباحث اللاهية < اللوامع الالهية في

● اللوامع الالهية في المسائل الكلامية = اللوامع

الالهية في المباحث العلائية / كلام و اعتقادات / عربى
lawāmi'-ul ilāhīyya fi-l masā'il-il kalāmīyya =
lawāmi'-ul ilāhīyya fi-l mabāhith-il 'alā'iya

فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله، - 826 قمرى
fāzel-e meqdād, meqdād ebn-e 'abd-ol-lāh(- 1423)

تاريخ تأليف: چهارشنبه 19 جنادى الاول 804 ق
دربان اصول اعتقادى با نقل بعضى از اقوال غير شيعيه و
گفتگوهاى مختصر درباره آنها، و در حقيقت متن كلامى مفيدى
است مانند كتاب «تجريد الاعتقاد» خواجه نصير الدين
طوسى. درباره اين كتاب گفته شده كه در نظم و ترتيب و نقد و
تحقيق از بهترين كتب كلامى است. مطالب در عنوان دوازده
«لامع» ذكر شده است و هر لامعى مشتمل است بر فصول و
مطالب: 1. مباحث النظر (سه بحث)؛ 2. تقسيم المعلوم (مقدمه و
شش بحث)؛ 3. الوجوب و الامتناع و القدم و الحدوث (شش
بحث)؛ 4. الماهية و لواحقها (سه فصل)؛ 5. تقسيم الممكنات
(سه فصل)؛ 6. حدود العالم؛ 7. وجود الصانع تعالى؛ 8. صفاته و
فيه مرصدان؛ 9. الافعال (چهار مقصد)؛ 10. النبوة (چهار مطلب)؛
11. الامامة (سه مقصد)؛ 12. الحشر و الجزاء و فيه مطالبان.

آغاز: بسملة السبحات لجلال مبدع انطق بايات و جوب وجوده
هويات الاشياء و اغرق فى تيار بحار الوهية عقول العقلاء و
احرق فى انوار جمال كبريائه اجنحة افكار العلماء ...

انجام: و يستره بدليل العفو و الغفران فالعفو عند كرام الناس
مأمول، و الحمد لله وحده و الصلاة على من لانبى بعده ...

چاپ: سال 1396 در تبريز

[ريحانة الأدب 3/4 و 282؛ الذريعة 361/8]

شرح و حواشى:

1- الفوائد؛ خواجوى، محمد اسماعيل بن حسين (-1173)

1. مشهد؛ رضوى؛ شماره نسخه: 9886

آغاز: برابر؛ انجام: و لمن قرا و انتفع به و لوالديه و لكافة المؤمنين
اجمعين بمحمد و آله الطاهرين رب اختم بخير.

خط: نسخ، بى كاه، تا: قرن 9؛ محشى از احمد بن حسين بن جمال
المغراني (كذ) تاريخ فراغ از تعليق: نيمه ربيع الاول 852 پنداشته
شده كه همو كاتب نسخه است؛ واقف: شيخ عباسقى واعظ
چرندابى؛ جلد: تيماج، 127 گ، 17 و 19 سطر، اندازه: 14x18/5 سم
[ف: 11-285]

2. تبريز؛ واعظ چرندابى؛ شماره نسخه: 4

بى كاه، تا: شنبه 15 ربيع الاول 852 ق [نشریه: 4-337]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: 6169-عكس

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: 8293

خط: نستعلیق، بى كاه، بى تا؛ افتادگى: آغاز؛ جلد: تيماج، 184 گ،
19 سطر (8/5x16)، اندازه: 14x20 سم [ف: 17-100]

● لوامع الاعلام من شوارق الالهام / كلام و اعتقادات / عربى
lawāmi'-ul a'lām min šawāriq-il ilhām

حسينى، محمد تقى بن اسدالله، ق 14 قمرى
hoseynī, mohammad taqī ebn-e asad-ol-lāh(- 20c)

وابسته به: شوارق الالهام فى شرح تجريد الكلام؛ لاهيجى،
عبدالرزاق بن على (-1071)

تاريخ تأليف: 9 رمضان 1310 ق
حاشيه شوارق لاهيجى است.

قم؛ حجتیه؛ شماره نسخه: 4601

آغاز: الحمد لله الذى انشأ بقدرته بساط الوجود
خط: نسخ، كاتب = مؤلف (گوياب)، بى تا؛ 71 گ (1-71)، 19 سطر،
قطع: خشتى [ف: 109-]

● لوامع الافكار المضية فى شرح مخمس الماء

الورقى و الارض النجمية / كيميا / عربى
lawāmi'-ul afkār-ul muḍīyya fī š.-i muxammas-il mā'
waraqī wa-l arḍ-ul najmīyya

جلد كى، على بن ايدمر، - 762 قمرى
jeldakī, 'alī ebn-e aydamor(- 1361)

وابسته به: الماء الورقى و الارض النجمية؛ تيمى، محمد بن اميل
(-170 ق)

تاريخ تأليف: ربيع الاول 417 ق؛ محل تأليف: دمشق
شرحى است با عنوانين «قال الحكيم - الشرح» بر قصيده مخمس
«الماء الورقى و الارض النجمية» ابو عبدالله محمد بن اميل تيمى
كه به درخواست برخى از برادران نگاهشته است.

[كشف الظنون 1568/2 و 1576؛ ايضاح المكنون 413/2؛ هدية العارفين
724/1؛ الاعلام زر كللى 5/5؛ الاوقاف العامة الموصلى 183/3]

قم؛ مركز احياء؛ شماره نسخه: 2042

آغاز: الحمد لله المبتدع بحكمته عجائب المصنوعات المخترع من
فواضل نعمه صور البسائط و المركبات الخالق لما يحويه العالم من
المعدن و الحيوان و النبات

نسخه اصل: كتابخانه دانشگاه كراچى - پاكستان 1999؛ خط:
نسخ، كاه: محمود حمدى، تا: 19 شوال 1244 ق؛ از روى نسخه
دارالكتب الظاهرية شماره 116؛ 164 ص [عكسى ف: 6-65]

فهرستگان: نسخهای خطی ایران (نخا)؛ بیست و هفت؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276265

جمهوری اسلامی ایران؛ 2013/1390

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۲-۲۶۱]

۳. قم؛ مورعشی؛ شماره نسخه: ۸۱۷۵/۳

آغاز: برابر؛ انجام: هذا آخر ما أردنا بيانه من مهمات حقائق التوحيد و دقائقه و أصوله و لواحقه، و الحمد لله أولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً

خط: نسخ، کا: عبدالباقي بن محمد تقی طباطبائی بیدگلی، تا: ۱۲۸۳ق؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۲۴گ (۸۱-۱۰۴پ)، ۲۵ سطر، اندازه: ۱۸×۲۹سم [ف: ۲۱-۱۵۷]

← انوار الجامعه < انوار جامعه

● انوار جامعه / کلام و اعتقادات / فارسی

anvār-e jāme'e

حسینی قزوینی، ابوتراب بن محمد، ق ۱۳ قمری

hoseynī qazvīnī, abū-torāb ebn-e mohammad (- 19c)

تاریخ تألیف: یکشنبه ۷ ذیحجه ۱۲۶۱ق؛ محل تألیف: قریه اشتهاارد

رساله‌ای مفصل در اصول عقاید و کلام بر مبنای مذهب امامی که در پنج «مقصد» به ترتیب اصول پنج‌گانه تنظیم شده است.

[دنا ۲۳۴/۲ فهرستواره منزوی ۱۳۴/۹]

قم؛ مسجد اعظم؛ شماره نسخه: ۲۵۷۹

آغاز: الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله العالمین و السلام علی التابعین و الطالین الناهجین منهجهم السالکین الی درجات المعرفة و الایمان ... اما بعد چنین گوید ذلیل بی بضاعت ... که اول واجبات بر مکلفین معرفت اصول دین است؛ انجام: مجعلاً عزلت و جوع و فقر الی الله و عدم انرس خناس از شرایط اطمینان و اجتماع قلب و علامت کمال عقل و توکل و تفویض امر است بفیاض و اهب العطا یا الیس الله کاف بعبده فسیکفیکهم الله و هو السميع العليم.

خط: نسخ، کاتب = مؤلف، تا: ۷ ذیحجه ۱۲۶۱ق، جا: اشتهاارد؛

مصحح؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۲۴۰گ، ۱۲ سطر، اندازه:

۱۱×۱۶سم [ف: ۱-۲۱۶]

● الانوار الجلالیه فی شرح الفصول النصیریة / کلام و

اعتقادات / عربی

al-anwār-ul jalālīya fi š.-il fuṣūl-in naṣīriya

فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله، -۸۲۶ قمری

fāzel-e meqdād, meqdād ebn-e 'abd-ol-lāh (- 1423)

وابسته به: الفصول النصیریة فی الاصول الدینیة = فصول اعتقادی = فصول العقائد = اصول الدین = الفصول فی الاصول؛ نصیرالدین طوسی، محمد بن محمد (۵۹۷-۶۷۲)

اهدا به: امیر جلال الدین ابی المعالی علی بن شرف الدین حسینی

آوی

تاریخ تألیف: ۸ رمضان ۸۰۸ق

متن از خواجه نصیرالدین طوسی، کتاب شرحی است به طور «قال-اقول». شارح در مقدمه می‌گوید: فصول خواجه که رساله مختصر و مفیدی است در کلام، چون به زبان فارسی بود چندان شناخته و مورد اقبال نبود تا مدتی پس از درگذشت مؤلف، علامه سعید گرگانی آن را به زبان عربی درآورد و کتاب مشهور آفاق شد. فاضل مقداد در شرح «ختم» فصول نصیریة نکات و فوایدی در ارشاد و سلوک دارد که می‌گوید آن را از کلام مؤلف استفاده کرده‌ام: «فاشار المصنف رحمه الله الی شی یسیر من ذلک اشارة یحتاج الی بسط فلنسط ذلک مختصراً مما استفدناه من کلامه و ذلک یتم بفوائد ...». در آن از توحید و عدل خداوند و نبوت و امامت و معاد در چهار «فصل» به روش کلام شیعی آمیخته با فلسفه گفتگو گردیده است. خواجه در آن به توحید عرفانی و مقامات تصوف نیز اشاره نموده و مشرب عرفانی او از آن پیداست و فاضل مقداد هم در این باره داد سخن را داده مطلب را به مانند یک فیلسوف عارف روشن نموده است.

آغاز: سبحانک اللهم واجب الوجود و غایة وجود کل موجود أنت أخرجتنا من مرتق ظلام العدم الی فضاء ضیاء الوجود.

انجام: و لا یضیعه بتفریطه و جهله و الا شقی شقاء متینا و خسر خسراً میناً و فقتنا الله و ایاکم لسعادة الدار الآخرة بمحمد و عترته الطاهرة و الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله و سلم تسلیماً کثیراً آمین.

[الذریعة ۴۲۳/۲؛ و آثار و احوال خواجه از مدرس رضوی: ۲۵۰؛ ریحانة الادب ۳۴-۲۸۲؛ معجم التراث الکلامی ۵۱۹/۱؛ کشف الحجب و الاستار ص ۶۷؛ الاعلام زرکلی ۲۸۲/۷؛ معجم المؤلفین ۳۱۸/۱۲؛ دنا ۲۳۵/۲ (۶۰ نسخه)]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۰۹ ط

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی‌کا، تا: قرن ۸؛ کاغذ: سمرقندی، جلد: تیماج

قهوه‌ای یک رویه با خط کشی جدول و کمند و ضربدر، ۹۹گ،

۱۵ سطر، قطع: رقعی، اندازه: ۱۸×۱۳سم [ف: ۲۴/۲-۲۰۳]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۲۸۶

آغاز: برابر؛ انجام: و بالتقصیر معترفین و لایسعها فافهم و الله یقول الحق و هو یدهدی السبیل.

خط: نسخ، بی‌کا، تا: قرن ۷-۸ق؛ مصحح؛ در گ ۶۱-۶۲ مطالبی

که گویا از ابن عربی باشد، یادداشت‌های پراکنده از جمله سخنان

حسن بصری، ابن معتر و ارسطاطالیس؛ جلد: تیماج مشککی، ترنج

با نقش و نگار، ۶۲گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۷×۱۲سم [ف: ۳۲-۳۰۱]

۳. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۹۶۴۲

آغاز و انجام: برابر

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فنا)؛ جلد پنجم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۷۸۱۳

آغاز: بسمله ... العمیم الاحسان الذی ثبت براهین قدرته بانقلاب الاحوال و الازمان و ظهر دلائل؛ انجام: ۱۵ باز انقلاب باید کرد که ز آنچه اصم است معتبر نیست و مراد خواهد یافت ۱۶ انجام بسیار بهتر کار سرور آو راست
خط: نستعلیق حلی، کا: محمد عبدالملحم، تا: ۱۳۰۰ق؛ کاغذ: حنایی، جلد: تیماج حاشیه زرکوب، قطع: وزیری بزرگ [رایانه]

● **الاعتماد فی شرح واجب الاعتقاد / کلام و اعتقادات،**
فقه / عربی

al-i'timād fī š-i wājib-il i'tiqād

فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله، -۸۲۶ قمری
fāzel-e meqdād, meqdād ebn-e 'abd-ol-lāh (-1423)

وابسته به: واجب الاعتقاد علی جمیع العباد؛ علامه حلی، حسن بن یوسف (۶۴۸-۷۲۶)

علامه حلی کتاب جامعی در اصول اعتقادات به غیر از مبحث معاد و نیز در فروع فقهی از طهارت تا آخر امر به معروف و نهی از منکر نگاشته است به نام «واجب الاعتقاد» که مؤلف آن را به صورت مزجی تحت عنوان «قال - اقول» شرح کرده است. فاضل مقداد، این شرح را قبل از سال ۷۷۱ق یعنی در زمان حیات استادش فخرالمحققین نگاشته است، چنانکه در مبحث سلام نماز می گوید: «و یجب علیه التسلیم فقیل انه واجب و هو قول السید المرتضی رحمه الله و جماعة من الاصحاب و قیل انه مندوب و هو قول ابی جعفر الطوسی رحمه الله و اختاره المصنف قدس الله روحه فی اکثر ثم رجع عن القول بالندب و افتی بالوجوب علی ما نقله عنه شیخنا العلامة ولده فخرالدین محمد ادام الله ایامه».

آغاز: بسمله قال الحمد لله علی نعمائه و صلی الله علی سید رسله و اشرف انبیائه ... و بعد فقد بینت فی هذه المقالة واجب الاعتقاد علی جمیع العباد و لخصت فیما یجب معرفته ... اقول الحمد هو الثناء اللسانی علی الفعل الحسن الاختیاری
انجام: و اذا ارتفع الا من من ارتفع الوجوب و الجواز ایضا و التمکین و هذا آخر ما اردنا ... خیر موفق و معین ... محمد المصطفی و علی آله الطیبین الطاهرین.
چاپ: طهران، سنگی، بی ناشر، ۱۳۱۵ق، وزیری، (کلمات المحققین: ج ۲، صص ۴۴-۸۶)
دنا ۳۴/۲ (نسخه ۲)؛ الذریعه ۲/۲۳۰

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۷۰۶/۱

آغاز: الحمد لله الذی فضلنا بدین الاسلام و فض لنا من جزیل الانعام و ... و بعد فانی مورد فی هذه الرسالة شرح ما تضمنه المقدمة الموسومة بواجب الاعتقاد؛ انجام: برابر
در فهرست آمده است: «انتساب رساله به شمس الدین محمد بن

بن صدقه حلی با خط کاتب نسخه و در همان سال کتابت در روی برگ عنوان رساله آمده است، ولی رساله ای به همان نام و همان آغاز در الذریعه به فاضل مقداد سیوری نسبت داده شده است» و بر همین اساس مؤلف همان شمس الدین محمد بن صدق حلی دانسته شده است، ولی با توجه به مطابقت آغاز با آغاز الذریعه و مطابقت انجام با نسخه گوهرشاد نام مؤلف اصلاح شد؛ خط: نسخ کهن، کا: محمد بن محمد بن مهنا بن ابی الحسن بن نفع، تا: ۱۵ شوال ۸۲۱ق؛ جلد: تیماج قهوه ای، ۸۲ (۱-۸۲)، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۷×۱۴سم [ف: ۳۳۱-۱۷۹]

۲. گلپایگان؛ گلپایگانی؛ شماره نسخه: ۱۱۷/۱

آغاز: ان یكون مستحقها اكثر من واحد فی عصر واحد و زاد بعضهم بعض الفضلاء فی التعریف
خط: نسخ، کا: ناصر بن محمد بن حسین بن ناصر بن یحیی قطیفی، تا: جمعه ۷ رمضان ۸۶۴ق؛ افتادگی: آغاز؛ ۱۷ گ (۱-۱۷)
۱۷ (پ)، اندازه: ۲۶/۵×۱۶/۵سم [کتابخانه های گلپایگان: ف: -۹۵]

۳. مشهد؛ گوهرشاد؛ شماره نسخه: ۸۹۰/۱

آغاز و انجام: برابر
خط: نسخ، کا: محمد بن علی بن حسین بن علی بن حسین بن مفلح، تا: یکشنبه نیمه شعبان ۱۰۷۳ق؛ مهر: حاج سید سعید؛ جلد: تیماج مشکی لایه ای، ۴۵ گ (۱-۴۵)، ۱۳ سطر (۱۰×۱۴/۵)، اندازه: ۱۹/۵×۱۵سم [ف: ۳-۱۲۰۴]

● **اعتماد المریدین / عرفان و تصوف / عربی و فارسی**

e'temād-ol morīdīn

حسینی بخاری، محمد بن برهان، قرن ۹ قمری
hoseynī boxārī, mohammad ebn-e borhān (15C)

اهدا به: برهان الدین عبدالله بن محمود حسینی بخاری (پدر مؤلف)

رساله ای عرفانی از ملفوظات جد پدرش «جلال الدین (حسین بن احمد) مخاطب به مخدوم جهانیان» است که از آنها به «ملفوظات قطبیه» و «کرامات مرشدیه» تعبیر کرده است. این رساله بر سه «قسم» می باشد: ۱. کلمات قدسیه: شامل الهاماتی است که ادعا دارد به طور مستقیم از خداوند دریافت نموده؛ ۲. الاحادیث النبویه: مشتمل بر سخنان پیامبر (ص) است که ادعا دارد در منامات و الهامات و شهودات وی در کنار مضعج نورانی به وی الهام شده؛ ۳. الحکایات المنقوله من مشایخ الکبار: در این بخش به برخی کرامات برای مشایخ این طریقه می پردازد.

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۳۵۱۷۳/۲۵

آغاز: بسمله. الحمد لله الذی رزقنا عرفان مقامات اولیائه و اعطانا وسیله احبائه؛ انجام: دهم مداومه بر ذکر و اوراد تا مقصود حاصل گردد ... و صلی الله علی خیر خلقه محمد و آله و اصحابه اجمعین
خط: نسخ خوش، بی کا، تا: قرن ۱۰؛ اهدایی: رهبری، اردیبهشت

فرستگان: نسخه های خطی ایران (فتخا)؛ جلد چهارم؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276241

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۰/۲۰۱۲

مردم در آخر الزمان، بر اساس احادیث و روایات نگاشته شده است. مؤلف، مواردی از عزلت را که مخالف تکالیف شرعی باشد، استثناء نموده و برخی از آن موارد را نام برده است. مؤلف نزد «زیدیه» به «ابن الوزیر» شهرت دارد، او از آن گروه از زیدیه به حساب می آید که به اجتهاد رو آورده و از تقلید خود، اجتناب ورزیده است. معروف ترین اثر مؤلف «العواصم و القواصم» می باشد. در بدر الطالع آمده است که «سخاوی» نسبت مؤلف را به غلط محمد بن ابراهیم بن علی بن مرتضی بن هادی بن یحیی بن الحسین نگاشته است.

[ایضاح المکنون ۱۴۸/۱؛ البدر الطالع ۶۱۰؛ الضوء اللامع ۱۹۰/۶؛ معجم المؤلفین ۲۱۰/۸؛ هدیة العارفين ۱۹۰/۲]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۳۹۷/۵

آغاز: بسمله ... و به نستین رب یسر و اعن الحمد لله الذی اوضح علی لسان رسوله الامین، ما یخص بکل وقت و حین و بکل من المكلفین من المصالح، و سائلها و المفسد و اسبابها؛ انجام: و العذر المختلف فیہ عدم الراحلة کالجج و الله سبحانه و تعالی اعلم تم کتاب العزلة فی آخر الزمان بحمدالله العزیز المنان الواحد المستعان و هو حسب

خط: نسخ، بی کا، تا: یکشنبه ۵ ربیع الثانی ۱۲۲۶ق؛ محشی، در حاشیه آغاز مطلبی درباره مؤلف آمده که بخشی از آن چنین است: «و قبره فی صنعا فی مسجد العلما و هو المعروف عن الناس بمحمد بن ابراهیم الوزیر» و کان یقال له فی وقته «حجة الاسلام» رحمه الله؛ کاغذ: فرنگی، ۱۰ گ (۸۸-۷۹)، ۳۴ سطر، اندازه: ۲۳/۵×۱۳سم [ف: ۳۱-۳۴]

● الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر / فقه اعرابی

al-amr bi-l-ma'rūf wa-n nahy 'an-il munkar

فاضل مقداد، مقداد بن عبدالله، ۸۲۶ قمری (- 1423) fāzel-e meqdād, meqdād ebn-e 'abd-ol-lāh رساله بسیار کوتاهی است در بحث امر به معروف و نهی از منکر و شرایط و وجوب آنها بر مکلف با منظر فقهی آغاز: الحمد لله الذی خلق الخلائق من العدم الی الوجود فامرهم بامتثال ما یكون لهم ... اما بعد فلاریب ان الامر بالمعروف و النهی عن المنکر من شعائر الدین و سنن النیین انجام: و لایکفی فی الحکم بین الناس و الافتاء التقلید و لو حکم لم ینفذ حکمه تم

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۱۱۵/۱۳

آغاز و انجام: برابر

نام مؤلف به قرینه آغاز و انجام بدست آمد؛ خط: نستعلیق، کا: تاج الدین حسین مشهور به صاعد، تا: قرن ۱۰؛ ۲ ص (۴۱۷-۴۱۶)، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۹×۱۰/۵سم [ف: ۳۲-۳۷]

al-amr bi-š-šay hal yaqtaḍi-n nahy 'an ḍidd-ih

مسأله ضد را در چهار مقدمه بررسی نموده است: ۱. تحریر محل النزاع؛ ۲. ذکر مبانی المسأله و تحقیق القول فیها؛ ۳. ثمره المسأله؛ ۴. تأسیس الاصل فیها.

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۳۷۳۸/۱۰

آغاز: اختلفوا فی ان الامر بالشیء یقتضی النهی عن ضده ام لاعلی اقوال تجیء الاشارة الیها ان شاءالله تعالی؛ انجام: فلا تخیر فی الواجب اصلاً لانی فرده و لافی اللفظ بل انما هو صورة التخییر. خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، تا: قرن ۱۳ یا ۱۴؛ برگ اول اشعاری فارسی از ملا وارسته و چند یادداشت طبی و اشعاری به عربی، بیان اغسال سه به خط محمد صادق محمد خلیل تویسرکانی به سال ۱۲۴۶، در برگ آخر نیز فوائد متفرقه ای است؛ تملکی با مهر «محمد مهدی» (بیضی) به سال ۱۲۷۵؛ ۶گ (۲۶-۲۶۶پ)، اندازه: ۲۱×۱۵سم [محدث ارموی مخ: ۳-۱۴۲۸]

● الامر بالشیء هل یقتضی النهی عن ضده / اصول فقه / عربی

al-amr bi-š-šay hal yaqtaḍi-n nahy 'an ḍidd-ih

یکی از مسائل اصول فقه شیعه این است که آیا امر به چیزی با نهی از انجام دادن ضدش برابر است یا نه؟ اگر گفتند: آب بخور و برو! اگر ننوشیده رفت آیا یک گناه کرده یا دو گناه؟ مؤلف یکی از شاگردان شیخ انصاری است.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۳۸۶۱/۴

آغاز: بسمله اختلف فی ان ایجاب الشیء هل یقتضی النهی عن ضده؟ و لابد قبل الخوض و المسئله؛ انجام: فیندرج حیثند فی الظنون الخاصه

خط: نسخ تحریری، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ مصحح؛ کاغذ: فرنگی نخودی، جلد: مقوا، رویه تیماج مشککی، در میان ترنج با دو نیم ترنج بالا و پائین، کناره گل و بوته منگنه ضریبی، ۴گ (۴۷-۵۰پ)، ۲۱-۲۴، اندازه: ۲۱×۱۵سم [ف: ۱۷-۹۷]

الامر بالشیء یقتضی النهی عن ضده الخاص < الامر مستلزم للنهی عن ضده

● الامر بالعزلة فی آخر الزمان = انیس الاکیاس فی

فضل الاعراض عن الناس / آداب و سنن اعرابی

al-amr bi-l-'uzla fī āxir-iz-zamān = anīs-ul akyās fī faḍl-il i'rād 'an-in nās

ابن الوزیر، محمد بن ابراهیم، ۷۷۵-۸۴۰ قمری ebn-ol-vazīr, mohammad ebn-e ebrāhīm (1374-1437) کتاب در محاسن و مزایای گوشه نشینی و عزلت و دوری از

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد چهارم؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان